

Arrest

nr. 338 667 van 5 januari 2026
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat D. GEENS
Lange Lozanastraat 24
2018 ANTWERPEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IV^{de} KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Palestijnse origine te zijn, op 10 juni 2025 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 28 mei 2025.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 4 november 2025 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 28 november 2025.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. DIGNEF.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat E. DARESHOERI, die loco advocaat D. GEENS verschijnt.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een Palestijnse moslim van Arabische afkomst. U bent geboren te Palestina in Khan Younes. U verliet Gaza rond juli 2023 omwille van de algemene situatie. U reisde via Egypte en Turkije naar Griekenland. Op 11 oktober 2023 diende u in Griekenland een verzoek om internationale bescherming in.

U verbleef ongeveer 3 maanden in Griekenland. Op 30 oktober 2023 werd u er internationale bescherming toegekend. U had een ADET en een Grieks reisdocument/ paspoort. U vroeg echter geen AFM of AMKA nummer aan.

U werkte gedurende uw periode in Griekenland 2 jobs. U sorteerde 2 dagen afval bij een Pakistaanse man en werkte anderhalve maand in constructie. U verdiende met het werk in de constructie EUR 100 maar kreeg verder niet betaald. U kreeg van uw familie financiële hulp, zo kon u uw leven in Griekenland bekostigen. Alhoewel u een druk op de borst voelde en urineproblemen had, zocht u geen medische hulp maar kon u wel terecht bij een dokter. U verbleef naast opvangcentrum Mytilinni ook in Athene. Toen u geld had sliep u in Athene in een jeugdhuis en toen u er geen had, bleef u slapen naast het jeugdhuis bij een kerk, op straat. Drie dagen na het ontvangen van de reisdocumenten gaf uw moeder geld voor een vliegticket naar België. U reisde met uw Griekse documenten maar deze werden bij aankomst in België gestolen. U deed geen aangifte van diefstal.

U verklaart hier éénmalig psychologische hulp te hebben gehad nadat u last had van zwarte ideeën, maar hier momenteel geen nood meer aan hebt. U verklaarde wel geheugenproblemen te hebben maar hier maakte u geen melding over.

Ter staving van uw verzoek legt u een kopie van uw Palestijns paspoort en oranje kaart voor. Het kopie van uw paspoort werd op 26.04.2025 aan het CGVS bezorgd via mail door uw advocaat.

B. Motivering

U haalde aan dat u urineproblemen (Vragenlijst Bijzondere Procedurele Noden DVZ) en geheugenproblemen zou hebben (CGVS,p.4 en 14).

Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u steunmaatregelen verleend in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal. Zo werd u bij aanvang van uw onderhoud, onderweg naar het gehoorlokaal werd het toilet u getoond en werd u een glas water aangeboden. Ook werd u gewezen op het feit dat u zelf mocht aangeven als u een pauze wou (CGVS,p.3). Er werd ook expliciet gepeild of er iets was dat het interview makkelijker zou laten verlopen vandaag. U repliceerde hierop dat er niets was. Er werd u ook extra gevraagd of u een pauze wou (CGVS,p.10) hetgeen u nog niet hoefde.

In dit verband dient opgemerkt te worden dat zich geen specifieke problemen of moeilijkheden voordeden tijdens het verloop van het persoonlijk onderhoud op het CGVS. Op geen enkel moment bleek dat uw toestand u verhinderde om uw verhaal op een adequate wijze te kunnen vertellen.

Na onderzoek van alle gegevens in uw administratief dossier, wordt uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaard in overeenstemming met artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de wet van 15 december 1980. Uit de elementen die voorhanden zijn (Eurodac Marked Hit), blijkt dat u reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie, namelijk dat u de vluchtelingenstatus werd toegekend in Griekenland. Deze vaststelling wordt door u niet betwist (CGVS,p.7).

In het kader van het gemeenschappelijk Europees asielstelsel (GEAS) moet worden aangenomen dat uw behandeling en rechten er in overeenstemming zijn met de vereisten van het Verdrag van Genève, het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie en het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM). Het Unierecht steunt immers op de fundamentele premisse dat elke lidstaat met alle andere lidstaten een reeks gemeenschappelijke waarden deelt waarop de Unie berust, en dat elke lidstaat erkent dat de andere lidstaten deze waarden met hem delen. Dit impliceert en rechtvaardigt dat de lidstaten er onderling op vertrouwen dat de andere lidstaten deze waarden erkennen en het Unierecht, dat deze waarden ten uitvoer brengt, dus in acht nemen, en dat hun respectieve nationale rechtsordes in staat zijn een effectieve en gelijkwaardige bescherming te bieden van de door dat recht erkende grondrechten [zie: HvJ (Grote kamer) 19 maart 2019, nrs. C 297/17, C 318/17, C 319/17 en C 438/17, ECLI:EU:C:2019:219, Ibrahim e.a., randnummers 83-85 en HvJ (Grote kamer) 19 maart 2019, nr. C 163/17, ECLI:EU:C:2019:218, Jawo, randnummers 80-82]. Hieruit volgt dat verzoeken van personen die reeds internationale bescherming genieten in een EU-lidstaat in beginsel niet ontvankelijk kunnen worden verklaard als uitdrukking van het beginsel van wederzijds vertrouwen.

De vaststelling dat er tussen de EU-lidstaten verschillen kunnen bestaan met betrekking tot de mate waarin aan begunstigden van internationale bescherming rechten worden toegekend en zij deze kunnen uitoefenen, doet geen afbreuk aan het gegeven dat zij onder dezelfde voorwaarden als de onderdanen van de lidstaat die de bescherming heeft toegekend toegang krijgen tot bijvoorbeeld (sociale) huisvesting, sociale bijstand, gezondheidszorg of tewerkstelling, en bijgevolg óók dezelfde stappen zullen moeten ondernemen om hiervan gebruik te maken. Bij de beoordeling van de situatie van begunstigden gelden dan ook de omstandigheden van de daar aanwezige onderdanen als maatstaf, niet de omstandigheden in andere lidstaten van de Europese Unie, en wordt rekening gehouden met de realiteit dat óók de socio-economische mogelijkheden van deze onderdanen erg problematisch en complex kunnen zijn.

In het andere geval zou het gaan om een vergelijk van nationale socio-economische systemen, bestaansvoorzieningen en nationale regelgeving, waarbij begunstigen van internationale bescherming een meer voordelige regeling zouden kunnen bekomen dan de onderdanen van de lidstaat die hen bescherming heeft verleend. Dit zet niet alleen het voortbestaan van het GEAS op de helling, maar werkt tevens irreguliere, secundaire migratiestromen in de hand, evenals discriminatie ten overstaan van EU-onderdanen, ... Ook het Europees Hof van Justitie oordeelde dat enkel uitzonderlijke omstandigheden in de weg staan dat het verzoek van een persoon die reeds internationale bescherming geniet in een andere EU-lidstaat, niet-ontvankelijk wordt verklaard, namelijk wanneer de voorzienbare levensomstandigheden van de begunstigde van internationale bescherming in een andere lidstaat hem er blootstellen aan een ernstig risico op onmenselijke of vernederende behandeling zoals bepaald in artikel 4 van het Handvest, welk artikel overeenstemt met artikel 3 EVRM. Het Hof voegde eraan toe dat bij de beoordeling van alle gegevens van de zaak een "bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid" moet worden bereikt, wat slechts het geval is "wanneer de onverschilligheid van de autoriteiten van een lidstaat tot gevolg zou hebben dat een persoon die volledig afhankelijk is van overheidssteun, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, terecht komt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften, zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid" [Ibid., Ibrahim e.a., randnummers 88-90 en Jawo, randnummers 90-92].

Situaties die géén "zeer verregaande materiële deprivatie" teweegbrengen, zijn volgens het Hof van Justitie níét van aard zijn om de vereiste drempel van zwaarwegendheid te bereiken, zelfs al worden deze bijvoorbeeld gekenmerkt door een grote onzekerheid of sterke verslechtering van de levensomstandigheden, door de omstandigheid dat begunstigen van internationale bescherming in een andere lidstaat er geen bestaanondersteunende voorzieningen genieten of voorzieningen die duidelijk beperkter zijn dan die welke in andere lidstaten worden geboden zonder dat zij anders worden behandeld dan de onderdanen van deze lidstaat, door het enkele feit dat de sociale bescherming en/of de levensomstandigheden gunstiger zijn in de lidstaat waar het nieuw verzoek om internationale bescherming is ingediend dan in de lidstaat die reeds bescherming heeft verleend, door de omstandigheid dat de vormen van familiale solidariteit waarop onderdanen van een lidstaat een beroep kunnen doen om het hoofd te bieden aan tekortkomingen van het sociale stelsel van die lidstaat meestal niet voorhanden zijn voor personen die er internationale bescherming genieten, door een bijzondere kwetsbaarheid die specifiek de begunstigde betreft of door het bestaan van tekortkomingen bij de uitvoering van integratieprogramma's voor begunstigen [Ibid., Ibrahim e.a., randnummers 91-94 en Jawo, randnummers 93-97].

Het Commissariaat-generaal is zich bewust van het gegeven dat diverse bronnen en rapporten waarop het acht vermag te slaan sinds enkele jaren een problematisch en precair beeld beschrijven op het vlak van de levensomstandigheden van begunstigen van internationale bescherming in Griekenland. Deze situatie wordt mee ingegeven door het Griekse politieke en socio-economische klimaat, en brengt voor (terugkerende) statushouders meer bepaald met zich mee dat zij zich geconfronteerd kunnen zien met administratieve complicaties bij de afgifte of hernieuwing van elementaire documenten die op hun beurt de toegang tot basisvoorzieningen (huisvesting, voedsel, hygiëne, medische zorgen) kunnen bemoeilijken (zie: Country Report: Greece. Update 2023, gepubliceerd door AIDA/ECRE d.d. 6/2024 en beschikbaar op https://asylumineurope.org/wp-content/uploads/2024/06/AIDA-GR_2023-Update.pdf; Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland, gepubliceerd door het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken n.d.d. juni 2022 en beschikbaar op <https://www.rijksoverheid.nl/documenten/ambtsberichten/2022/06/24/verslagfeitenonderzoek-naar-statushouders-in-griekenland-juni-2022>; Beneficiaries of international protection in Greece. Access to documents and socio-economic rights, gepubliceerd door RSA/PRO ASYL d.d. maart 2024 en beschikbaar op <https://rsaegean.org/wp-content/uploads/2024/04/2024-03RSABIP.pdf>; en

Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland, gepubliceerd door het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken d.d. september 2024 en beschikbaar op <https://www.rijksoverheid.nl/documenten/ambtsberichten/2024/09/03/verslag-feitenonderzoek-naar-statushouders-in-griekenland-september-2024>.

Echter, de commissaris-generaal is van oordeel dat deze informatie **niet toelaat om te concluderen dat een (terugkerende) begunstigde van internationale bescherming in Griekenland er op systematische wijze in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie verkeert of zal terechtkomen** die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften, zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid. Het Commissariaat-generaal heeft in dit verband overigens evenmin kennis van jurisprudentie van bijvoorbeeld het Europees Hof voor de Rechten van de Mens of arresten van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in deze zin.

Het Commissariaat-Generaal is derhalve van mening dat, hoewel een grotere voorzichtigheid aan de dag moet worden gelegd bij het onderzoek naar de levensomstandigheden van begunstigden van internationale bescherming in Griekenland en de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° in een aantal gevallen niet aan orde zal zijn, een individuele analyse noodzakelijk blijft. Het Commissariaat-Generaal besteedt hierbij in het bijzonder aandacht voor het bestaan van een verhoogde kwetsbaarheid van de verzoekers, aan hun individuele profiel en hun vermogen om rechten te doen gelden, stappen te ondernemen en in hun eigen basisbehoeften te voorzien.

Op basis van een analyse van het geheel van de elementen in uw administratief dossier, waarbij het aan u toekomt om het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in de EU-lidstaat die u deze bescherming verleende geëerbiedigd worden op individuele wijze te weerleggen, moet worden vastgesteld dat u onvoldoende concrete elementen aanhaalt die de niet-ontvankelijkheid van uw verzoek in de weg staan.

Waar uit de elementen in uw administratief dossier zou blijken dat u als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geconfronteerd werd met bepaalde moeilijkheden op het vlak van huisvesting, medische hulp, werkgelegenheid en steunde op financiële hulp van familie in het buitenland voldoet deze situatie niet aan de bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid en cumulatieve voorwaarden zoals bepaald door het Hof van Justitie.

Hoewel dergelijke moeilijkheden een aanwijzing kunnen vormen van bepaalde problematische situaties zoals deze ook geïdentificeerd worden door het Hof (zie hoger), kan immers niet worden besloten dat u door de onverschilligheid van de daar aanwezige autoriteiten, en voor zover u volledig afhankelijk zou zijn geweest van overheidssteun, buiten uw wil en uw persoonlijke keuzes om, terecht bent gekomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die u niet in staat stelt om te voorzien in uw meest elementaire behoeften, zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor uw fysieke of mentale gezondheid of u in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid. Evenmin zijn er concrete indicaties dat dit het geval zou zijn bij een terugkeer ernaartoe.

Uit uw verklaringen blijkt dat u in z'n geheel ongeveer 3 maanden (CGVS,p.10 en Verklaring DVZ vraag 33) in Griekenland verbleven heeft en is er de vaststelling dat u korte tijd na de toekenning van de status vertrokken bent, wat niet getuigt van een oprechte intentie om een duurzaam bestaan in Griekenland uit te bouwen en er uw rechten te doen gelden.

Allereerst verklaarde u dat u gedurende uw periode in Griekenland enkel financiële hulp van uw familie ontving. Hiermee bekostigde u uw leven gezien u er voor uw werk niet altijd werd betaald. U verdiende er ook EUR 100. U verklaarde daarnaast geen enkele pogingen te hebben gedaan om financiële hulp als erkende vluchteling te krijgen (CGVS,p.15). Hetgeen niet wijst op een grondige poging om uw financiële situatie te verbeteren.

Betreffende werk gaf u aan in de constructie (bouw) te hebben gewerkt, maar dat u onregelmatig werd betaald. U bleek wel geld hiervoor te ontvangen wanneer u erom vroeg (CGVS,p.10). U verklaarde tevens zich niet te hebben geregistreerd voor een AFM noch voor een AMKA. U bleek er wel over te hebben gehoord maar u vergat er terug over (CGVS,p.7-8). Uit uw verklaringen blijkt dat u deze zaken niet regelde omdat u niet van plan was in Griekenland te blijven (CGVS p.10). In dit verband moet dan ook worden vastgesteld dat u hiertoe géén stappen hebt gezet, terwijl het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden en u dezelfde rechten geniet als de daar aanwezige onderdanen uiteraard niet wegneemt dat u zelf óók de nodige stappen moet ondernemen om deze uit te oefenen.

Hieromtrent kan nog worden opgemerkt dat uit objectieve informatie blijkt dat personen die na 31 december 2020 een aanvraag voor internationale bescherming indienen in Griekenland automatisch een AFM-nummer krijgen wanneer ze hun kaart als verzoeker van internationale bescherming krijgen (Cfr. Begunstigden van internationale bescherming in Griekenland. Toegang tot documenten en sociaal-economische rechten, gepubliceerd door RSA/PRO ASYL, p. 18, maart 2023, beschikbaar op : <https://rsaegean.org/wp-content/uploads/2023/03/2023-03RSABIP.pdf>; Greece Refugee Info, 17 november 2022, beschikbaar op: <https://greece.refugee.info/en-us/articles/4985668588951>). Dat u hiervan niet op de hoogte bent, doet de wenkbrauwen fronsen. Dat u daarnaast zelfs de moeite niet zou gedaan hebben om een AMKA aan te vragen, hetgeen ook noodzakelijk is voor de effectieve toegang tot de arbeidsmarkt, is niet ernstig.

Voorts dient geconcludeerd te worden dat u in Griekenland redelijkerwijs over huisvesting beschikte. Tijdens uw verblijf in Mytilini kon u steeds in een opvangcentrum verblijven. Gevraagd welke voorbereidende stappen u zette toen u het opvangcentrum moest gaan verlaten, repliceerde u dat het niet uw intentie was om

in Griekenland te blijven. U ging rechtstreeks naar Athene Ager Noon en kon vlot huisvesting regelen. In Athene verbleef u enerzijds in een jeugdhuis anderzijds verbleef u ook op straat nabij een kerk (CGVS,p.11-13). Tijdens uw periode van dakloosheid kon u beschikken over openbare toiletten en kon u rekenen op voedsel van een hulporganisatie. U weet echter niet de naam van deze organisatie (CGVS,p.17). Gevraagd wat u deed om uw dakloze situatie op te lossen, komt u niet verder dan te verklaren dat u hulp probeerde te zoeken maar tevergeefs. U verklaarde naar vele organisaties te zijn geweest voor hulp maar bleek geen enkele naam van hulporganisaties te kunnen opnoemen. U verklaarde daarnaast dat u enkel hulp zocht bij de organisatie die u voedsel gaf. Dit had echter weinig nut en u kreeg enkel voedsel. Deze tegenstrijdigheid wijst op de weinig ernstige situatie qua huizing. Dat u maar beperkte stappen zette om uw dakloze situatie te verbeteren is onvoldoende om te stellen dat u in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie verkeerde.

Wat betreft uw gevoel van onveiligheid dient het volgende te worden vastgesteld. U haalde aan dat u meerdere malen benaderd werd door vrouwen tijdens de nacht. Ze riepen u naar hun auto, u werd bang en vluchtte weg. Het bleef echter bij roepen want u werd nooit fysiek bedreigd (CGVS,p.16). U meldde dit wel aan politieagenten op straat maar werd niet serieus genomen. U liet echter na om hiervoor specifieke klacht bij de Griekse Politie in te dienen en dient hiervoor bijgevolg geen bewijsstuk over in. Er moet worden opgemerkt dat deze situatie niet kan worden aangemerkt als een dermate onmenselijke of vernederende behandeling om in aanmerking te komen voor een beschermingsstatuut.

Daarnaast verklaarde u ook dat u driemaal werd beroofd van uw telefoon door plaatselijke bendes (CGVS,p.16). Ook hiervoor zocht u noch hulp noch bescherming bij de Griekse Politie omdat u geen bewijs van de diefstal had. Gezien de context kan verwacht worden dat u hiervoor aangifte deed. U kon uw verklaring ook niet staven met enig bewijsstuk. Opnieuw moet er worden opgemerkt dat deze situatie niet kan worden aangemerkt als een dermate onmenselijke of vernederende behandeling om in aanmerking te komen voor een beschermingsstatuut.

Beide feiten die u aanhaalde vonden plaats in een zeer specifieke context waaruit u geen actuele vrees kan aantonen.

Eveneens stelt u geen medische hulp te hebben gezocht voor uw drukkend gevoel op de borst of voor uw urineproblemen. U deed dit niet omdat u niemand vond om te helpen, u de taal niet sprak en dacht niet geholpen te zullen worden. U werd wel medisch geholpen door een dokter voor uw urineproblematiek in het kamp (CGVS,p.13-14). Gevraagd of u op enige andere manier hulp zocht voor uw medische problematiek, repliceerde u niets te hebben gedaan. Het blijkt louter uw eigen speculatie dat u geen hulp zou krijgen voor uw medische problemen, gezien u zelf niets van inspanning leverde om hulp te vragen.

Het Commissariaat-generaal wijst erop dat personen die internationale bescherming genieten, om een sociale zekerheidsnummer (AMKA) te verkrijgen, zich binnen een maand na de afgifte van hun verblijfsvergunning (ADET) naar een dienstverleningscentrum voor de burger moeten begeven om hun voorlopig sociale zekerheidsnummer (PAAYPE) om te zetten in een sociaalzekerheidsnummer (AMKA). Objectieve informatie wijst niet op bijzondere problemen bij het voltooien van deze procedures (AIDA, Landenrapport: Griekenland. Update 2023, beschikbaar op : https://asylumineurope.org/wp-content/uploads/2024/06/AIDA-GR_2023-Update.pdf; Beneficiaries of international protection in Greece - Access to documents and socio-economic rights , gepubliceerd door RSA/PRO ASYL, blz. 19, maart 2023, beschikbaar op : https://rsaegean.org/wp-content/uploads/2023/03/2023-03_RSA_BIP.pdf; Beneficiaries of international protection in Greece - Access to documents and socio-economic rights, gepubliceerd door RSA/PRO ASYL in maart 2024 (beschikbaar op: https://rsaegean.org/wp-content/uploads/2024/04/2024-03_RSA_BIP.pdf).

Deze informatie toont aan dat zelfs als u deze stappen niet had ondernomen, en als u dus de stappen moet ondernemen die nodig zijn in geval van terugkeer om er een te verkrijgen, u niet verstoken zou zijn van toegang tot gratis gezondheidszorg, op voorwaarde dat u naar een openbaar ziekenhuis of medisch centrum gaat ("If you do not have an AMKA, but you have a prescription from a doctor at a public hospital or medical centre, even if it is hand written, you can get your medicines **for free** from the pharmacy at the hospital where the doctor provided the prescription") UNHCR Greece, Living In Greece – Access to healthcare, beschikbaar op : <https://help.unhcr.org/greece/living-in-greece/access-to-healthcare/>; AIDA, Landenrapport: Griekenland. Update 2023, beschikbaar op : https://asylumineurope.org/wp-content/uploads/2024/06/AIDA-GR_2023-Update.pdf; Refugee.info Greece - Health care without a social security number (PAAYPE or AMKA) van 29 april 2024, beschikbaar op: <https://greece.refugee.info/en-us/articles/4985632313623>). Psychologische en psychiatrische gezondheidszorg is ook gedekt: mensen die noch een voorlopig sociale zekerheidsnummer (PAAYPE), noch een sociaalzekerheidsnummer (AMKA) hebben, kunnen gratis psychiatrische en neurologische geneesmiddelen krijgen als deze worden voorgeschreven door een psychiater of neuroloog die werkzaam is

in een openbaar of particulier ziekenhuis en/of in lokale eerstelijnszorgseenheden of -centra (UNHCR - Information Guide for Beneficiaries of International Protection - beschikbaar op : https://migrant-integration.ec.europa.eu/system/files/2023-10/Information%20Guide%20for%20Beneficiaries%20of%20International%20Protection_Eng.pdf).

Bijgevolg, en gelet op het feit dat u zich niet beroept op een bijzondere kwetsbaarheid die een zware, complexe en regelmatige behandeling zou vereisen, is het Commissariaat-Generaal van oordeel dat u niet hebt aangetoond dat u, in geval van terugkeer naar Griekenland, zou worden geconfronteerd met een situatie die in strijd is met artikel 3 EVRM wegens de moeilijkheden om toegang te krijgen tot medische verzorging.

Wat betreft uw huidige psychologische gezondheidstoestand, verklaart u dat u momenteel geen opvolging behoeft.

Wat betreft uw verklaringen dat uw Griekse documenten werden gestolen in België. U deed hiervoor geen aangifte van diefstal omdat u niet terug wou naar Griekenland (CGVS,p.5). wenkbrauwen fronsen zo nonchalant met dergelijke belangwekkende documenten zou omgaan en u bovendien hier geen aangifte van zou doen. Daarnaast benadrukt het Commissariaat-generaal dat een persoon die internationale bescherming geniet in Griekenland en zijn afgedrukte verblijfsvergunning (het document dat aantoonst dat hij in het bezit is van een geldige verblijfsvergunning) verliest niet te maken krijgt met de specifieke moeilijkheden waarmee personen die internationale bescherming genieten in Griekenland en van wie de verblijfsvergunning is verlopen en die naar deze lidstaat moeten terugkeren, worden geconfronteerd.

Ten eerste wijst het CGVS erop dat **het mogelijk is een duplicaat** te krijgen als de gedrukte verblijfsvergunning (ADET) verloren is gegaan. Daartoe moet men zich naar een Asielbureau begeven om het verlies van het document aan te geven en een bewijs van verlies te krijgen dat aan de politie moet worden overgelegd. De politie zal de betrokken persoon een kennisgeving overhandigen. Het Asielbureau moet van dit bericht op de hoogte worden gebracht en ongeveer 4 maanden nadat het op de hoogte is gebracht, neemt het een nieuwe beslissing over de afgifte van een verblijfsvergunning. Zodra de beslissing is verkregen, moet een afspraak worden gemaakt met het relevante Politiekantoor om de nieuwe gedrukte verblijfsvergunning te verkrijgen. De procedure is vergelijkbaar in het geval van beschadigde documenten (Refugee Info Greece - How to renew and replace lost, damaged or expired documents, 6 april 2024, beschikbaar op: <https://greece.refugee.info/en-us/articles/4985619341335>).

Ten tweede blijkt uit uw administratief dossier duidelijk dat uw verblijfsvergunning nog niet verlopen is, u beweert alleen en zonder het te bewijzen dat uw gedrukte verblijfsvergunning gestolen zou zijn. Hoewel de objectieve informatie over de situatie van personen die internationale bescherming genieten in Griekenland melding maakt van de specifieke moeilijkheden waarmee personen worden geconfronteerd die geen geldige verblijfsvergunning meer hebben wanneer zij terugkeren, maakt deze objectieve informatie geen melding van soortgelijke problemen waarmee personen worden geconfronteerd die geen gedrukte verblijfsvergunning meer hebben.

Zelfs indien u niet het langer in het bezit zou zijn van uw geprinte verblijfsvergunning, blijkt hieruit niet dat u geconfronteerd zou worden met de moeilijkheden die mensen ondervinden die geen geldige verblijfsvergunning meer hebben.

Ten slotte wijst het Commissariaat-generaal erop dat u uit uw verklaringen blijkt dat u over de nodige zelfredzaamheid beschikt om een job en een woonplaats te vinden. Bovendien bleek uit uw verklaringen dat u de nodige financiële draagkracht had om in Griekenland in uw bestaan te voorzien. U gaf ook aan dat uw familie u financieel ondersteunde en uw reis naar België bekostigde. Nergens in uw verklaringen vinden we elementen die erop wijzen dat u bij terugkeer niet zou kunnen terugvallen op uw netwerk en de ondersteuning die u had in Griekenland om een periode te overbruggen om uw administratie op orde te zetten. Er dient te worden opgemerkt dat uit uw verklaringen blijkt dat u slechts 3 maanden in Griekenland verbleef, wat een heel korte periode is om er uw leven uit te bouwen. Bijgevolg moet worden vastgesteld dat u niet gedwongen werd om te vertrekken, maar dat dit integendeel het **resultaat is van uw eigen wil en uw persoonlijke keuze**.

Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat u het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden, niet weerlegt. Bijgevolg zijn er géén feiten of elementen voorhanden die de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° op uw specifieke omstandigheden in de weg staan, en wordt uw verzoek niet-ontvankelijk verklaard.

Uw document is niet in staat bovenstaande analyse te wijzigen. Uw kopie van het Palestijnse paspoort heeft enkel betrekking tot uw identiteit en situatie in Palestina. Deze beslissing heeft daartoe geen betrekking.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk op basis van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Minister op het feit dat verzoeker internationale bescherming heeft in Griekenland en niet terug geleid mag worden naar Gaza."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. In een enig middel voert verzoeker de schending aan van artikel 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij wet van 13 mei 1955 (hierna: het EVRM), van artikel 4 van het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie (hierna: het Handvest), van artikel 57/6, § 3 van de Vreemdelingenwet, van artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van het zorgvuldigheidsbeginsel, van "de redelijke termijneis", van het vertrouwensbeginsel, van het rechtszekerheidsbeginsel, van het redelijkheidsbeginsel en van de materiële motiveringsplicht.

2.1.2. Verzoeker brengt in een aanvullende nota van 17 november 2025 algemene landeninformatie bij omtrent de algemene situatie voor begunstigden van internationale bescherming en bij terugkeer naar Griekenland zoals onder meer het AIDA rapport van september 2025, het "Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland" van het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken van september 2024, het RSA-rapport, "Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights" van april 2025, het RSA-rapport "No support for refugees returned to Greece" van 20 maart 2025, de COI Focus "Griekenland. HELIOS+ en Helios Junior", van Cedoca, uittreksels van Griekse websites, rechtspraak van het Hof van Justitie; met telkens vermelding van een weblink. Verzoeker bekritiseert verder in de aanvullende nota de COI Focus "Grèce. Aide aux migrants" van Cedoca (die overigens pas later door de verwerende partij aan het dossier wordt toegevoegd; zie 2.1.3.) en de situatie in Palestina alsook de sociale groep van Palestijnen met een bijzondere kwetsbaarheid.

2.1.3. In een aanvullende nota van 20 november 2025 brengt de commissaris-generaal de volgende documenten ter kennis en worden de weblinks ervan vermeld:

- het AIDA/ECRE-rapport, "Country Report: Greece. Update 2023" van 24 juni 2024;
- het AIDA/ECRE-rapport, "Country Report: Greece. Update 2024" van september 2025;
- het "Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland" van het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken van september 2024;
- het RSA/PRO ASYL-rapport, "Beneficiaries of international protection in Greece. Access to documents and socio-economic rights" van maart 2024;
- het RSA-rapport, "Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights" van maart 2025;
- "Communication on the status of migration management in mainland Greece" van de Europese Commissie van 4 april 2025;
- de COI Focus "Grèce. Aide aux migrants" van Cedoca;
- de COI Focus "Griekenland. HELIOS+ en Helios Junior", van Cedoca;
- "Pressemitteilung nr. 30/2025 van 16.04.2025";
- "Pressemitteilung, Verwaltungsgerichtshof Kassel, van 2.09.2024";
- "Bundesverfassungsgericht, beslissing van 1 april 2025 – 2BvR 1425/24";
- "Bundesverwaltungsgericht, arrest D-2590/2025, van 11 september 2025".

2.1.4. Ter terechtzitting brengt verzoeker een aanvullende nota bij met algemene landeninformatie bij omtrent de algemene situatie voor begunstigden van internationale bescherming en bij terugkeer naar Griekenland en wijst hierbij opnieuw naar het AIDA rapport van september 2025, het RSA-rapport, "Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights" van april 2025, het RSA-rapport "No support for refugees returned to Greece" van 20 maart 2025, de COI Focus "Griekenland. HELIOS+ en Helios Junior", het RSA-rapport, "Recognised refugees statistics in Greece: first half of 2025. Returns on the rise, long-standing barriers to integration unresolved", 30 september 2025; alsook een schrijven van medewerkers van tien ngo's in Griekenland aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 19 november 2025 en voegt deze aan de aanvullende nota toe. Verzoeker refereert naar de algemene situatie van Palestijnen, die kwetsbaar zijn.

2.2. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) herinnert eraan dat artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet luidt als volgt: *“De partijen kunnen hem tot de sluiting der debatten door middel van een aanvullende nota nieuwe elementen ter kennis brengen. Onverminderd het in artikel 39/60 bedoelde verbod, beperkt de aanvullende nota zich tot deze nieuwe elementen, op straffe van het uit de debatten weren van de aanvullende nota wat het overige betreft. Niet in de aanvullende nota vervatte nieuwe elementen worden ambtshalve uit de debatten geweerd.”*

Aanvullende nota's dienen niet als en kunnen niet (dienstig) worden aangewend als uitbreiding van het ingediende verzoekschrift. De procedure in artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet is niet bedoeld om door middel van een aanvullende nota de middelen en grieven uit het verzoekschrift uit te breiden. Deze bepaling biedt de partijen enkel de mogelijkheid om nieuwe elementen alsnog in een aanvullende nota aan te reiken.

De Raad neemt deze aanvullende nota's van verzoeker mee in het beraad, in zoverre deze betrekking hebben op nieuwe elementen in de zin van artikel 39/76 van de Vreemdelingenwet. Waar in de aanvullende nota's nieuwe middelen en grieven worden ontwikkeld, worden deze uit de debatten geweerd.

2.3. De Raad, die beschikt over een hervormingsbevoegdheid, moet een arrest vellen dat gemotiveerd is en geeft aan waarom verzoekers verzoek om internationale bescherming al dan niet beantwoordt aan de voorwaarden van artikel 57/6, § 3, 3°, van de Vreemdelingenwet, waarbij hij duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen.

Artikel 57/6, § 3, 3°, van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

“De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen kan een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaren wanneer : (...) 3° de verzoeker reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie;”

De parlementaire voorbereiding van artikel 57/6, § 3, 3°, van de Vreemdelingenwet stelt nog het volgende:

“Paragraaf 3, 3° heeft betrekking op de niet-ontvankelijkheid van een verzoek wanneer de verzoeker reeds in een andere EU-lidstaat de vluchtelingenstatus heeft verkregen of, bij uitbreiding, de subsidiaire beschermingsstatus. Reeds voorafgaandelijk aan dit ontwerp van wet kon de Commissaris-generaal, indien de verzoeker al de vluchtelingenstatus had verkregen in een andere EU-lidstaat, het verzoek niet in overweging nemen op basis van artikel 57/6/3 dat door dit ontwerp wordt opgeheven. Omwille van redenen van uniformiteit met de bewoordingen van de richtlijn 2013/32/EU wordt ervoor geopteerd de benaming “niet-inoverwegingname” te vervangen door “niet-ontvankelijkheid” van het verzoek om internationale bescherming. De vaststelling dat het CGVS een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk kan verklaren omdat de verzoeker reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie, houdt tevens in dat het CGVS een andere beslissing kan nemen indien blijkt dat de verzoeker aantoont dat hij niet kan rekenen op die bescherming.” (Parl. St. Kamer, 2016- 2017, nr. 54-2548/001, p. 107).

Deze praktijk is ingegeven door de betrachting om het verzoek om internationale bescherming van zij die reeds in een ander land internationale bescherming bekomen hebben op een meer efficiënte manier te behandelen en secundaire migratiestromen te voorkomen. Het betreft immers verzoeken om internationale bescherming waarvan kan worden vermoed dat de verzoeker geen nood heeft aan internationale bescherming in België precies omdat hij reeds in een ander land internationale bescherming geniet. Zulks geldt in voorliggend geval, dat betrekking heeft op een situatie waarin verzoeker internationale bescherming geniet in een EU-lidstaat, *in casu* Griekenland. De bestreden beslissing oordeelde immers terecht dat verzoeker reeds bescherming genoot in een EU-lidstaat, met name Griekenland.

Artikel 57/6, § 3, derde lid van de Vreemdelingenwet bepaalt dat de in het voormelde eerste lid, 3° bedoelde beslissing wordt getroffen binnen een termijn van vijftien werkdagen na ontvangst van het verzoek om internationale bescherming dat door de minister of zijn gemachtigde werd overgezonden. *In casu* kan niet worden betwist dat de bestreden beslissing buiten deze termijn is genomen. Evenwel moet worden opgemerkt dat voormelde termijn een termijn van orde betreft en dat de Vreemdelingenwet geen sanctie voorziet indien deze termijn wordt overschreden. Het overschrijden van de termijn van vijftien werkdagen brengt dan ook geen verlies van bevoegdheid met zich mee. Dat deze termijn wordt overschreden, heeft aldus niet tot gevolg dat de commissaris-generaal niet (langer) bevoegd zou zijn om het ingediende verzoek om internationale bescherming op grond van voormelde bepaling niet-ontvankelijk te verklaren, in tegenstelling met wat verzoeker in zijn verzoekschrift voorhoudt. Dit laatste geldt evenzeer bij een eventuele schending van de redelijke termijn, en dit nog daargelaten het gegeven dat verzoeker *in casu* niet aantoont dat de bestreden beslissing niet binnen een redelijke termijn genomen werd.

Verzoeker kan niet worden gevolgd waar hij voorhoudt dat de formele motiveringsplicht geschonden wordt omdat in de bestreden beslissing nergens wordt uiteengezet waarom de wettelijk vereiste termijn niet kon worden gerespecteerd. Vooreerst kan in artikel 57/6, § 3, derde lid van de Vreemdelingenwet geen uitdrukkelijke verplichting tot motiveren worden gelezen. De bestreden beslissing dient de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen. De Raad ziet niet in – en verzoeker licht niet toe – in welk opzicht het niet respecteren van een ordetermijn een dergelijke overweging betreft. Het gegeven dat *in casu* niet wordt gemotiveerd waarom de voorgeschreven beslissingstermijn van vijftien werkdagen niet werd gehonoreerd verhindert verzoeker op geen enkele wijze om kennis te nemen van de redenen waarom zijn verzoek om internationale bescherming volgens de commissaris-generaal niet-ontvankelijk is.

2.41. De bestreden beslissing werd genomen op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3°, van de Vreemdelingenwet.

Dit artikel voorziet in de mogelijkheid om een verzoek om internationale bescherming van een vreemdeling niet-ontvankelijk te verklaren wanneer deze reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie. Deze bepaling vormt de omzetting naar Belgisch recht van artikel 33, lid 2, a), van de Richtlijn 2013/32/EU.

Uit de stukken van het administratief dossier blijkt dat verzoeker internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie, namelijk Griekenland. Hij verkreeg er de vluchtelingenstatus op 30 oktober 2023 en werd in het bezit gesteld van Griekse verblijfsdocumenten, waarvan de Griekse verblijfsvergunning (ADET) geldig is tot 29 oktober 2026 (map Landeninformatie). Dit lijkt in overeenstemming te zijn met de landeninformatie waaruit blijkt dat erkende vluchtelingen in Griekenland een verblijfsrecht krijgen voor drie jaar met mogelijke verlenging ("*Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland*" van september 2024, p. 13) en met het gegeven dat verzoeker in Griekenland op 30 oktober 2023 de vluchtelingenstatus heeft verworven.

Verzoeker brengt geen elementen aan waaruit blijkt dat hij actueel niet meer over deze beschermingsstatus zou beschikken.

In de mate dat verzoeker in het verzoekschrift aanklaagt dat de bestreden beslissing geen specifieke informatie bevat over het actueel karakter van zijn statuut in Griekenland en het verblijfsrecht waarover hij zou kunnen beschikken, wijst de Raad erop dat waar de verblijfstitels blijkens artikel 24 van de richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (herschikking) (hierna: richtlijn 2011/95/EU) in wezen beperkt in de tijd en verlengbaar zijn (zoals overigens ook in België), zulks in beginsel niet het geval is wat betreft de verleende beschermingsstatus die onverkort blijft gelden zolang er een nood is aan bescherming en die slechts in uitzonderlijke, limitatief bepaalde omstandigheden kan worden ingetrokken of beëindigd (cf. de artikelen 11, 14, 16 en 19 van de richtlijn 2011/95/EU). De bewijslast met betrekking tot de eerder verleende internationale bescherming(sstatus) in toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet berust inderdaad bij het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, doch eens hieraan is voldaan, komt het de verzoeker die de actualiteit of effectiviteit van deze bescherming ter discussie stelt, persoonlijk toe om aan te tonen dat hij niet (meer) op deze bescherming kan rekenen. Het komt aldus aan verzoeker zelf en niet aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen toe om het bewijs te leveren dat hij in Griekenland niet langer internationale bescherming geniet. Verzoeker blijft hier echter in gebreke.

Er zijn geen ernstige indicaties dat hij thans in Griekenland niet langer deze beschermingsstatus zou hebben. Verzoeker brengt geen concrete en geobjectiveerde elementen aan waaruit zou blijken dat zijn beschermingsstatus niet langer geldig zou zijn of zou zijn ingetrokken of beëindigd. Hij brengt geen concrete gegevens of verifieerbare elementen bij die wijzen op een intrekking of opheffing van de hem verleende status, noch bevat het administratief dossier enige concrete aanwijzing in die zin. Uit het enkele feit dat hij niet langer woonachtig is in Griekenland en er geen domicilie meer heeft, kan niet worden afgeleid dat verzoeker er niet langer over internationale bescherming beschikt. Indien verzoeker van mening is dat er een einde zou zijn gesteld aan zijn beschermingsstatuut omwille van een afwezigheid, komt het hem toe om dit op afdoende wijze aan te tonen. Het louter in vraag stellen volstaat niet. Verder liggen er geen stukken voor die er zouden op wijzen dat verzoeker andere stappen heeft genomen om de nodige informatie te bekomen.

Wat verzoekers verblijfsrecht in Griekenland betreft, herhaalt de Raad dat uit de informatie aanwezig in het administratief dossier blijkt dat verzoeker een verblijfsvergunning (ADET) werd uitgereikt die geldig is tot 29 oktober 2026 en dus nog niet verlopen is.

Bijgevolg wordt *in casu* vermoed dat verzoeker geen nood heeft aan internationale bescherming in België, precies omdat hij reeds internationale bescherming geniet in een ander land, met name Griekenland.

Om deze reden werd verzoekers beschermingsverzoek niet-ontvankelijk verklaard op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet. Deze bepaling vormt de omzetting naar Belgisch recht van het wederzijds vertrouwensbeginsel, vervat in artikel 33, lid 2, a) van de richtlijn 2013/32/EU.

Dit wederzijds vertrouwensbeginsel betreft evenwel een weerlegbaar vermoeden.

2.4.2. Het wederzijds vertrouwensbeginsel wordt weerlegd indien de voorzienbare levensomstandigheden van een verzoeker, als persoon die internationale bescherming geniet in een andere EU-lidstaat, hem zouden blootstellen aan een ernstig risico op onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 4 van het Handvest. De weerlegging vereist, specifiek voor wat de voorzienbare levensomstandigheden betreft, dat er sprake is van een situatie waarin een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid is bereikt. Deze drempel wordt bereikt wanneer de onverschilligheid van de autoriteiten van een lidstaat tot gevolg zou hebben dat een persoon die volledig afhankelijk is van overheidssteun, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, terechtkomt in een toestand van zeer verregerende materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid (HvJ 16 juli 2020, C-517/17, *Addis*, pt. 50-51 met verwijzing naar HvJ 19 maart 2019, *Ibrahim e.a.*, gevoegde zaken C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, pt. 90 en 101).

Wanneer er in een lidstaat sprake is van “*tekortkomingen die hetzij structureel of fundamenteel zijn, hetzij bepaalde groepen van personen raken*”, dan vallen deze tekortkomingen bijgevolg enkel onder artikel 4 van het Handvest wanneer zij een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid bereiken, wat afhangt van alle gegevens de zaak (cf. HvJ 19 maart 2019, gevoegde zaken C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, *Ibrahim e.a.*, pt. 89).

Het kan voorts niet volledig worden uitgesloten dat een persoon die om internationale bescherming verzoekt kan aantonen dat er sprake is van buitengewone omstandigheden die specifiek hemzelf betreffen en die ertoe kunnen leiden dat hij bij terugzending naar de lidstaat die hem reeds internationale bescherming heeft toegekend, wegens zijn bijzondere kwetsbaarheid, wordt blootgesteld aan een risico op een behandeling die strijdig is met artikel 4 van het Handvest (HvJ 16 juli 2020, C-517/17, *Addis*, pt. 52 met verwijzing naar HvJ 19 maart 2019, C-163/17, *Jawo*, pt. 95).

2.4.3. Verzoeker betoogt dat hij bij een terugkeer naar Griekenland een reëel risico loopt om terecht te komen in een situatie van materiële deprivatie, wat een schending inhoudt van artikel 3 van het EVRM en artikel 4 van het Handvest.

2.4.4. Vooreerst wordt de situatie onderzocht van personen die internationale bescherming genieten in Griekenland en dit op basis van de meest recente en volledige landenrapporten waarover de Raad in de huidige fase van de procedure beschikt.

In de door beide partijen aangebrachte verschillende rapporten wordt de huidige situatie van personen die internationale bescherming genieten in Griekenland onderzocht, zowel wat betreft de inhoud van de in de artikelen 24 tot en met 35 van de richtlijn 2011/95/EU bedoelde voordelen waarop zij als begunstigden van internationale bescherming aanspraak maken, als wat betreft de toegang tot deze voordelen.

Uit de verstrekte informatie blijkt duidelijk dat de situatie van statushouders in Griekenland moeilijk blijft op het vlak van huisvesting, werkgelegenheid en toegang tot de sociale en gezondheidszorgdiensten.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het beleid van de Griekse autoriteiten erop gericht is van begunstigden van internationale bescherming te verwachten dat zij zelfstandig zijn en voor hun eigen bestaansmiddelen zorgen, terwijl zij belangrijke administratieve en bureaucratische obstakels moeten overwinnen om toegang te krijgen tot bepaalde officiële documenten en zij – zeker wanneer zij terugkeren uit een andere lidstaat en niet (meer) over geldige verblijfsdocumenten beschikken – kunnen worden geconfronteerd met substantiële belemmeringen om hun rechten voor een potentieel lange wachtperiode te kunnen doen gelden. Dit betekent dat het voor statushouders moeilijk kan zijn om zelfstandig hun rechten te doen gelden en in de meest elementaire behoeften als voedsel, onderdak en stromend water te voorzien.

Gelet op de door beide partijen aangebrachte landeninformatie, kan de Raad niet anders dan besluiten dat de situatie van statushouders in Griekenland op dit ogenblik nog steeds bijzonder problematisch is.

Aanzienlijke bureaucratische hindernissen, de duur van de procedures voor de afgifte of vernieuwing van documenten die toegang geven tot fundamentele socio-economische rechten, het Griekse politieke en socio-economische klimaat, tekortkomingen bij de uitvoering van bestaande integratieprogramma's, het gebrek aan tolkendiensten in de publieke en gezondheidszorginstellingen, evenals de discriminatie bij de toegang tot verschillende socialezekerheidsuitkeringen (geviseerd in de inbreukprocedure die de Europese Commissie in januari 2023 heeft opgestart) vormen barrières die ervoor zorgen dat statushouders binnen de Griekse samenleving in (zeer) precaire omstandigheden kunnen leven.

De Raad herinnert er echter aan dat de tekortkomingen die hetzij structureel of fundamenteel zijn, hetzij bepaalde groepen van personen raken, *“een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid (moeten) bereiken, wat afhangt van alle gegevens de zaak”* (HvJ 19 maart 2019, C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, Ibrahim e.a./ Bundesrepublik Deutschland, pt. 89). Deze drempel *“wordt dus niet bereikt in situaties die, ook al worden zij gekenmerkt door een grote onzekerheid of een sterke verslechtering van de levensomstandigheden van de betrokken persoon, geen zeer verregaande materiële deprivatie meebrengen waardoor deze persoon in een situatie terechtkomt die zo ernstig is dat zijn toestand kan worden gelijkgesteld met een onmenselijke of vernederende behandeling”* (ibid., pt. 91).

Rekening houdend met de ter beschikking gestelde informatie overweegt de Raad in de huidige stand van zaken dat er niet kan worden geconcludeerd dat (i) de levensomstandigheden van statushouders in Griekenland van die aard zijn dat elke statushouder bij terugkeer naar dat land *a priori* een reëel risico loopt om terecht te komen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie waartegenover de Griekse autoriteiten onverschillig (zouden) staan en dat (ii) een meer diepgaande individuele beoordeling niet langer nodig is. De hoger vermelde informatie over de situatie in Griekenland is op zichzelf niet voldoende om zonder meer te concluderen dat de bescherming die wordt geboden aan iedereen die daar internationale bescherming heeft verkregen, niet langer effectief of voldoende zou zijn, noch dat alle statushouders bij een terugkeer naar Griekenland zullen terechtkomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie, ook al wordt de situatie daar gekenmerkt door grote onzekerheid of een sterke verslechtering van de levensomstandigheden.

Het bovenstaande neemt niet weg dat statushouders zich in of bij terugkeer naar Griekenland in een zeer precaire situatie kunnen bevinden, waardoor de grootste voorzichtigheid en zorgvuldigheid zijn geboden bij de beoordeling van beschermingsverzoeken van begunstigen van internationale bescherming in Griekenland. In dit verband moet rekening worden gehouden met *“alle gegevens van de zaak”* (HvJ 19 maart 2019, gevoegde zaken C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, Ibrahim e.a./ Bundesrepublik Deutschland, pt. 89) en is het noodzakelijk om het verzoek om internationale bescherming van verzoeker op basis van zijn individuele omstandigheden te beoordelen.

In deze moet bijzondere aandacht worden besteed aan het bestaan van een eventuele kwetsbaarheid van de verzoekers, aan hun individuele profiel en hun vermogen om rechten te doen gelden, stappen te ondernemen en in hun eigen basisbehoeften te voorzien.

Wat deze individuele omstandigheden verder betreft, blijken de recente wetwijzigingen een daadwerkelijke toegang voor statushouders tot hun rechten en voordelen verder te bemoeilijken. In het bijzonder lijken ze voor statushouders wiens ADET is verstreken deze toegang in sommige gevallen zelfs te verhinderen.

Het komt verzoeker toe om in dit verband de nodige concrete elementen aan te reiken die van aard zijn om het vermoeden dat hij zich op de beschermingsstatus die hem in Griekenland werd verleend en de daaruit voortvloeiende rechten kan beroepen en dat hij niet terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie te weerleggen.

In dit verband benadrukt de Raad het fundamenteel belang van een persoonlijk onderhoud dat een verzoeker in staat moet stellen om alle elementen voor te leggen aan de hand waarvan zijn specifieke situatie en mate van kwetsbaarheid kunnen worden beoordeeld alsook alle elementen die kunnen aantonen dat een terugkeer naar de lidstaat die hem reeds internationale bescherming heeft verleend, hem zou blootstellen aan een risico van behandeling die in strijd is met artikel 4 van het EU Handvest van de Grondrechten (HvJ 16 juli 2020, C-517/17, Addis, pt. 54).

2.4.5. Wat zijn individuele situatie betreft maakt verzoeker vooreerst niet aannemelijk dat hij over een bijzondere kwetsbaarheid beschikt die hem zou verhinderen om zijn rechten te doen gelden, verbonden aan zijn status in Griekenland. Uit zijn verklaringen kan niet blijken dat hij kampt met enige medische of psychologische problemen die belangrijke gevolgen zouden hebben voor zijn zelfstandig functioneren. Derhalve wordt tevens verwezen naar de volgende pertinente vaststellingen:

“U haalde aan dat u urineproblemen (Vragenlijst Bijzondere Procedurele Noden DVZ) en geheugenproblemen zou hebben (CGVS,p.4 en 14).

Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u steunmaatregelen verleend in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal. Zo werd u bij aanvang van uw onderhoud, onderweg naar het gehoorlokaal werd het toilet u getoond en werd u een glas water aangeboden. Ook werd u gewezen op het feit dat u zelf mocht aangeven als u een pauze wou (CGVS,p.3). Er werd ook expliciet gepeild of er iets was dat het interview makkelijker zou laten verlopen vandaag. U repliceerde hierop dat er niets was. Er werd u ook extra gevraagd of u een pauze wou (CGVS,p.10) hetgeen u nog niet hoefde.

In dit verband dient opgemerkt te worden dat zich geen specifieke problemen of moeilijkheden voordeden tijdens het verloop van het persoonlijk onderhoud op het CGVS. Op geen enkel moment bleek dat uw toestand u verhinderde om uw verhaal op een adequate wijze te kunnen vertellen. (...)Eveneens stelt u geen medische hulp te hebben gezocht voor uw drukkend gevoel op de borst of voor uw urineproblemen. U deed dit niet omdat u niemand vond om te helpen, u de taal niet sprak en dacht niet geholpen te zullen worden. U werd wel medisch geholpen door een dokter voor uw urineproblematiek in het kamp (CGVS,p.13-14). Gevraagd of u op enige andere manier hulp zocht voor uw medische problematiek, repliceerde u niets te hebben gedaan. Het blijkt louter uw eigen speculatie dat u geen hulp zou krijgen voor uw medische problemen, gezien u zelf niets van inspanning leverde om hulp te vragen.(...)Wat betreft uw huidige psychologische gezondheidstoestand, verklaart u dat u momenteel geen opvolging behoeft.”

Verzoeker brengt geen concrete elementen of gegevens bij die hierop een ander licht kunnen werpen. Bovendien maakt verzoeker toont verzoeker niet aan dat hij over een bijzondere kwetsbaarheid beschikt die hem zou verhinderen om zijn rechten te doen gelden, verbonden aan zijn status in Griekenland.

Voorts wordt door de commissaris-generaal in de bestreden beslissing op goede gronden gemotiveerd dat verzoeker slechts beperkte pogingen ondernam om zich permanent te vestigen in Griekenland:

“Uit uw verklaringen blijkt dat u in z'n geheel ongeveer 3 maanden (CGVS,p.10 en Verklaring DVZ vraag 33) in Griekenland verbleven heeft en is er de vaststelling dat u korte tijd na de toekenning van de status vertrokken bent, wat niet getuigt van een oprechte intentie om een duurzaam bestaan in Griekenland uit te bouwen en er uw rechten te doen gelden.

Allereerst verklaarde u dat u gedurende uw periode in Griekenland enkel financiële hulp van uw familie ontving. Hiermee bekostigde u uw leven gezien u er voor uw werk niet altijd werd betaald. U verdiende er ook EUR 100. U verklaarde daarnaast geen enkele pogingen te hebben gedaan om financiële hulp als erkende vluchteling te krijgen (CGVS,p.15). Hetgeen niet wijst op een grondige poging om uw financiële situatie te verbeteren.

Betreffende werk gaf u aan in de constructie (bouw) te hebben gewerkt, maar dat u onregelmatig werd betaald. U bleek wel geld hiervoor te ontvangen wanneer u erom vroeg (CGVS,p.10). U verklaarde tevens zich niet te hebben geregistreerd voor een AFM noch voor een AMKA. U bleek er wel over te hebben gehoord maar u vergat er terug over (CGVS,p.7-8). Uit uw verklaringen blijkt dat u deze zaken niet regelde omdat u niet van plan was in Griekenland te blijven (CGVS p.10). In dit verband moet dan ook worden vastgesteld dat u hiertoe géén stappen hebt gezet, terwijl het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden en u dezelfde rechten geniet als de daar aanwezige onderdanen uiteraard niet wegneemt dat u zelf óók de nodige stappen moet ondernemen om deze uit te oefenen.

Hieromtrent kan nog worden opgemerkt dat uit objectieve informatie blijkt dat personen die na 31 december 2020 een aanvraag voor internationale bescherming indienen in Griekenland automatisch een AFM-nummer krijgen wanneer ze hun kaart als verzoeker van internationale bescherming krijgen (Cfr. Begunstigden van internationale bescherming in Griekenland. Toegang tot documenten en sociaal-economische rechten, gepubliceerd door RSA/PRO ASYL, p. 18, maart 2023, beschikbaar op : <https://rsaegean.org/wp-content/uploads/2023/03/2023-03RSABIP.pdf>; Greece Refugee Info, 17 november 2022, beschikbaar op: <https://greece.refugee.info/en-us/articles/4985668588951>). Dat u hiervan niet op de hoogte bent, doet de wenkbrauwen fronsen. Dat u daarnaast zelfs de moeite niet zou gedaan hebben om een AMKA aan te vragen, hetgeen ook noodzakelijk is voor de effectieve toegang tot de arbeidsmarkt, is niet ernstig.

Voorts dient geconcludeerd te worden dat u in Griekenland redelijkerwijs over huisvesting beschikte. Tijdens uw verblijf in Mytilinni kon u steeds in een opvangcentrum verblijven. Gevraagd welke voorbereidende stappen u zette toen u het opvangcentrum moest gaan verlaten, repliceerde u dat het niet uw intentie was om in Griekenland te blijven. U ging rechtstreeks naar Athene Ager Noon en kon vlot huisvesting regelen. In Athene verbleef u enerzijds in een jeugdhuis anderzijds verbleef u ook op straat nabij een kerk

(CGVS,p.11-13). Tijdens uw periode van dakloosheid kon u beschikken over openbare toiletten en kon u rekenen op voedsel van een hulporganisatie. U weet echter niet de naam van deze organisatie (CGVS,p.17). Gevraagd wat u deed om uw dakloze situatie op te lossen, komt u niet verder dan te verklaren dat u hulp probeerde te zoeken maar tevergeefs. U verklaarde naar vele organisaties te zijn geweest voor hulp maar bleek geen enkele naam van hulporganisaties te kunnen opnoemen. U verklaarde daarnaast dat u enkel hulp zocht bij de organisatie die u voedsel gaf. Dit had echter weinig nut en u kreeg enkel voedsel. Deze tegenstrijdigheid wijst op de weinig ernstige situatie qua huizing. Dat u maar beperkte stappen zette om uw dakloze situatie te verbeteren is onvoldoende om te stellen dat u in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie verkeerde.

Wat betreft uw gevoel van onveiligheid dient het volgende te worden vastgesteld. U haalde aan dat u meerdere malen benaderd werd door vrouwen tijdens de nacht. Ze riepen u naar hun auto, u werd bang en vluchtte weg. Het bleef echter bij roepen want u werd nooit fysiek bedreigd (CGVS,p.16). U meldde dit wel aan politieagenten op straat maar werd niet serieus genomen. U liet echter na om hiervoor specifieke klacht bij de Griekse Politie in te dienen en dient hiervoor bijgevolg geen bewijsstuk over in. Er moet worden opgemerkt dat deze situatie niet kan worden aangemerkt als een dermate onmenselijke of vernederende behandeling om in aanmerking te komen voor een beschermingsstatuut.

Daarnaast verklaarde u ook dat u driemaal werd beroofd van uw telefoon door plaatselijke bendes (CGVS,p.16). Ook hiervoor zocht u noch hulp noch bescherming bij de Griekse Politie omdat u geen bewijs van de diefstal had. Gezien de context kan verwacht worden dat u hiervoor aangifte deed. U kon uw verklaring ook niet staven met enig bewijsstuk. Opnieuw moet er worden opgemerkt dat deze situatie niet kan worden aangemerkt als een dermate onmenselijke of vernederende behandeling om in aanmerking te komen voor een beschermingsstatuut.

Beide feiten die u aanhaalde vonden plaats in een zeer specifieke context waaruit u geen actuele vrees kan aantonen.

Eveneens stelt u geen medische hulp te hebben gezocht voor uw drukkend gevoel op de borst of voor uw urineproblemen. U deed dit niet omdat u niemand vond om te helpen, u de taal niet sprak en dacht niet geholpen te zullen worden. U werd wel medisch geholpen door een dokter voor uw urineproblematiek in het kamp (CGVS,p.13-14). Gevraagd of u op enige andere manier hulp zocht voor uw medische problematiek, repliceerde u niets te hebben gedaan. Het blijkt louter uw eigen speculatie dat u geen hulp zou krijgen voor uw medische problemen, gezien u zelf niets van inspanning leverde om hulp te vragen."(eigen onderlijning).

Met zijn algemeen betoog in het verzoekschrift dat hij zonder succes verschillende stappen ondernomen heeft om een duurzaam leven in Griekenland op te bouwen, weerlegt verzoeker voormelde concrete en pertinente vaststellingen niet. Waar hij bekritiseert dat er niet wordt aangehaald welke stappen hij nog had kunnen nemen om zijn leven in Griekenland op te bouwen, wijst de Raad erop dat het niet aan de commissaris-generaal toekomt om aan te geven wat verzoeker in bepaalde omstandigheden wel of niet had moeten ondernemen, maar het wel aan verzoeker toekomt om aan te tonen dat de stappen die hij ondernomen heeft niet volstonden om zich staande te houden, ondanks ernstige en doorgedreven pogingen daartoe. Verzoeker blijft hiertoe evenwel in gebreke.

Nu verzoeker eerder zeer beperkte stappen heeft gezet op het vlak van huisvesting en tewerkstelling en Griekenland al verliet korte tijd na het verkrijgen van zijn vluchtelingenstatus, kan hij bezwaarlijk stellen dat hij geen kans maakte om zijn situatie te verbeteren. Het algemeen betoog in zijn verzoekschrift doet hier geen afbreuk aan. Aangezien geen oprechte intentie kan blijken om een duurzaam bestaan op te bouwen in Griekenland, is het voor verzoeker onmogelijk om conclusies te trekken omtrent de mogelijkheden op vlak van huisvesting, werkgelegenheid, gezondheidszorg of het aanbieden van taalcursussen in Griekenland en slaagt hij er op geen enkele manier in om aan te tonen dat zijn rechten als statushouder er niet werden geëerbiedigd.

Waar verzoeker aanhaalt geen band of huisvesting meer te hebben in Griekenland, wijst de Raad erop dat uit zijn verklaringen blijkt dat hij over voldoende zelfredzaamheid beschikt en dat hier niet uit blijkt dat hij niet op zijn netwerk zal kunnen rekenen, opdat hij zich opnieuw zou kunnen vestigen in Griekenland. Dit wordt in de bestreden beslissing als volgt op goede gronden uiteengezet, en wordt door verzoeker niet betwist:

"Ten slotte wijst het Commissariaat-generaal erop dat u uit uw verklaringen blijkt dat u over de nodige zelfredzaamheid beschikt om een job en een woonplaats te vinden. Bovendien bleek uit uw verklaringen dat u de nodige financiële draagkracht had om in Griekenland in uw bestaan te voorzien. U gaf ook aan dat uw familie u financieel ondersteunde en uw reis naar België bekostigde. Nergens in uw verklaringen vinden we elementen die erop wijzen dat u bij terugkeer niet zou kunnen terugvallen op uw netwerk en de ondersteuning die u had in Griekenland om een periode te overbruggen om uw administratie op orde te zetten. Er dient te

worden opgemerkt dat uit uw verklaringen blijkt dat u slechts 3 maanden in Griekenland verbleef, wat een heel korte periode is om er uw leven uit te bouwen. Bijgevolg moet worden vastgesteld dat u niet gedwongen werd om te vertrekken, maar dat dit integendeel het resultaat is van uw eigen wil en uw persoonlijke keuze.”.

Waar hij in zijn verzoekschrift nog stelt dat hij als begunstigde van internationale bescherming geen bescherming tegen refoulement geniet in Griekenland, brengt hij geen enkel element bij waaruit dit concreet zou blijken.

Verzoeker voert nog aan dat zijn situatie nog meer bemoeilijkt wordt door de administratieve grote problemen die hij zal kennen, en verwijst in dit kader naar algemene informatie over de situatie van statushouders in Griekenland. Verzoeker toont echter niet aan dat zijn eigen Griekse documenten niet langer geldig zijn, waardoor de verwijzing naar algemene informatie in zijn verzoekschrift met betrekking tot de situatie van statushouders zonder geldige papieren dan ook niet dienstig is.

De Raad ziet de relevantie van het betoog over het bekomen van een geldige ADET, de administratieve stappen die daarvoor moeten doorlopen worden en het belang hiervan voor het aanvragen van een AMKA en AFM niet, gezien verzoeker in het bezit werd gesteld van een geldige ADET, waarvan een kopie aanwezig in het administratief dossier.

Verzoeker brengt verder geen op zijn persoonlijke situatie toegespitste concrete en dienstige elementen aan waaruit blijkt dat hij de nodige aan zijn internationale beschermingsstatus verbonden documenten, niet zou kunnen aanvragen, verkrijgen, (her)activeren en/of verlengen.

Waar hij aangeeft dat na het verlopen van de termijn van zijn ADET, zijn AMKA gedeactiveerd wordt omdat zijn verblijf onderbroken werd, toont hij niet aan dat zijn ADET niet meer geldig is en dat hij niet bij machte is een AMKA te (her)activeren.

Waar verzoeker wijst op de obstakels en moeilijkheden die gepaard gaan met een verlenging van zijn ADET en de lange tijdsduur ervan, blijkt uit de door beide partijen verstrekte informatie blijkt dat de verlenging van een ADET van statushouders die vanuit een andere lidstaat van de Europese Unie naar Griekenland terugkeren inderdaad uiterst moeilijk kan zijn en dat deze situatie enkele maanden of zelfs meer dan een jaar kan aanhouden.

In beginsel moeten verzoeken om verlenging van een ADET uiterlijk 30 dagen voor het verstrijken van de vergunning bij de Griekse asiendienst worden ingediend. Wanneer de verblijfsvergunning te laat wordt verlengd zonder goede reden, wordt een boete van 100 euro opgelegd. In een omzendbrief wordt toegelicht wat goede redenen kunnen zijn (*“Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights”* van RSA/PRO ASYL van maart 2025, p. 7). Statushouders die niet langer over een geldige ADET beschikken kunnen te maken krijgen met zeer lange wachttijden voor de verlenging van de verblijfsvergunning en andere noodzakelijke documenten voor de effectieve uitoefening van hun rechten als statushouder. Bovendien lopen statushouders na terugkeer uit een andere lidstaat een groot risico om voor langere tijd dakloos te worden. Als de ADET vervalt, worden de AFM en de AMKA automatisch gedeactiveerd waardoor een risico ontstaat dat een statushouder bepaalde rechten verliest, zoals uitkeringen verbonden aan tewerkstelling dan wel werkloosheid of toegang tot gezondheidszorg.

De Raad wijst erop dat de procedure voor de verlenging van de ADET vanuit het buitenland kan worden gestart door het versturen van een standaardformulier via e-mail naar de Griekse asielinstanties (hoewel het afhalen van de ADET zelf ter plaatse moet gebeuren). Zo geeft het AIDA-rapport te kennen dat *“the application for renewal, together with a digital photo of the beneficiary, is submitted via email to the Asylum Service and the latter’s decision is notified to the applicant also via email”* (vrije vertaling: *“de aanvraag tot verlenging wordt, tesamen met een digitale foto van de begunstigde, via e-mail ingediend bij de Asieldienst en het besluit van deze laatste wordt via e-mail aan de aanvrager meegedeeld”*) (AIDA-rapport van juni 2024, p. 244-246).

Verzoekers Griekse verblijfsvergunning is nog geldig tot 29 oktober 2026 waardoor hij bij terugkeer naar Griekenland over een geldige Griekse verblijfsvergunning zal beschikken. Voorts toont verzoeker niet concreet aan dat hij niet bij machte is/was om de nodige stappen te ondernemen inzake de verlenging van zijn ADET noch dat hij een aanvraag tot verlenging ervan niet tijdig zou/heeft kunnen indienen te meer gezien verzoeker zich gelet op de informatie die hij zelf bijbrengt in het verzoekschrift en aanvullende nota’s het belang van een tijdige verlenging zelf zeer duidelijk inziet.

Uit de informatie in het rechtsplegingsdossier blijkt ook dat, naast een zekere mate van zelfredzaamheid en de afwezigheid van bijzondere kwetsbaarheden, het voor een statushouder wiens ADET is vervallen ook

noodzakelijk is dat deze beschikt over middelen, een netwerk of andere ondersteuning om, in afwachting van de verlenging van zijn Griekse verblijfsdocumenten – wat enige tijd kan duren – het hoofd te kunnen bieden aan de moeilijkheden waarmee hij na zijn terugkeer naar Griekenland tijdens deze wachtperiode te maken kan krijgen wat betreft de toegang tot de gezondheidszorg, de arbeidsmarkt, de sociale bijstand en de huisvesting.

Desbetreffend wordt naar de hoger gedane vaststellingen met betrekking tot zijn netwerk en zelfredzaamheid verwezen. Er kan niet blijken dat verzoeker niet over middelen, een netwerk of andere ondersteuning zou kunnen beschikken. Verzoeker toont dit ook niet concreet aan.

Verzoeker toont dan ook niet aan dat hij in geval van terugkeer naar Griekenland en in de mate hij nood heeft aan medische en/of psychologische opvolging, hij hiervan verstoken zal blijven en hij zou worden geconfronteerd met een situatie die in strijd is met artikel 3 EVRM wegens de moeilijkheden om toegang te krijgen tot medische verzorging of artikel 4 van het Handvest. De Raad herinnert er hierbij overigens aan dat verzoeker zich niet beroept op een bijzondere kwetsbaarheid die een zware, complexe en regelmatige behandeling zou vereisen.

Verzoeker brengt geen concrete en geobjectiveerde elementen bij die hier anders over doen denken.

De loutere verwijzing in het verzoekschrift en in de door verzoeker neergelegde aanvullende nota's naar algemene landenrapporten wat betreft de moeilijke situatie voor statushouders in Griekenland en de kritiek op bepaalde rapporten die gehanteerd werden door de verwerende partij, volstaat niet om aan te tonen dat hij bij een terugkeer naar Griekenland buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie zal terechtkomen, gelet op de pertinente en correcte vaststellingen in de bestreden beslissing over zijn persoonlijke omstandigheden. Verzoeker dient *in concreto* aan te tonen dat de tekortkomingen in de EU-lidstaat waar hij internationale bescherming geniet, *in casu* Griekenland, een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid bereiken, waardoor hij in een situatie terechtkomt die zo ernstig is dat zijn toestand kan worden gelijkgesteld met een onmenselijke of vernederende behandeling. Hij blijft daartoe evenwel in gebreke.

Ook de brief van medewerkers van tien NGO's in Griekenland gericht aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen waarin de actuele situatie in Griekenland en de mogelijkheden tot hulp, worden besproken, die verzoeker aan zijn aanvullende nota die hij ter terechtzitting neerlegt voegt, behelst de algemene situatie, doch zegt niets over verzoekers individuele omstandigheden en mogelijkheden. Een dergelijke algemene brief volstaat dan ook niet om zonder meer aan te tonen dat verzoeker als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie verkeerde dan wel bij een terugkeer dreigt terecht te komen.

Bovendien dienen bij de beoordeling van de situatie van personen die internationale bescherming genieten in Griekenland betreffende de toegang tot werkgelegenheid, onderwijs, sociale bijstand, gezondheidszorg, huisvesting of integratie in beginsel de omstandigheden van de Griekse onderdanen als maatstaf of standaard in ogenschouw te worden genomen, en niet de standaarden die desgevallend van toepassing zijn in andere lidstaten van de EU. Net zoals niet iedere EU-onderdaan op gelijke wijze aanspraak kan maken op dergelijke voorzieningen, geldt dit immers eveneens voor vreemdelingen die internationale bescherming werd verleend binnen de EU. De vaststelling dat er tussen EU-lidstaten verschillen bestaan in de mate waarin aan personen met internationale bescherming rechten worden toegekend en zij deze kunnen doen gelden, impliceert bijgevolg geenszins zonder meer een onmenselijke en vernederende behandeling in de zin van artikel 3 van het EVRM en van artikel 4 van het Handvest. Dit dient daarentegen op concrete wijze te worden aangetoond, rekening houdend met het gegeven dat ook de socio-economische moeilijkheden of perspectieven van de Griekse onderdanen problematisch en complex kunnen zijn op het vlak van bijvoorbeeld gezondheidszorg of tewerkstelling.

Het gegeven dat verzoeker bepaalde moeilijkheden ondervond zoals op het vlak van werkgelegenheid of huisvesting, volstaat niet om te besluiten dat hij door de onverschilligheid van de Griekse overheden en voor zover hij volledig afhankelijk zou zijn van overheidssteun, buiten zijn wil en persoonlijk keuzes om, is terechtgekomen in een situatie van verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt te voorzien in zijn meest elementaire behoeften zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid, noch zijn er concrete indicaties dat dit het geval zou zijn bij een terugkeer naar Griekenland.

Verzoeker brengt geen concrete elementen aan waaruit blijkt dat hij, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, terechtkomt of is terechtgekomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften. De Raad kan slechts vaststellen dat verzoeker op geen enkele wijze aannemelijk heeft gemaakt dat hij in Griekenland alle mogelijke middelen

zou hebben benut, laat staan uitgeput, om zijn rechten als begunstigde van internationale bescherming te doen gelden.

Verzoeker maakt, gelet op de gedane vaststellingen, niet *in concreto* aannemelijk dat hij daadwerkelijk verhinderd was om in Griekenland in zijn elementaire levensbehoeften te voorzien of om er aanspraak te kunnen maken op bepaalde basisvoorzieningen, noch dat hij bij terugkeer naar Griekenland zou worden blootgesteld aan onmenselijke en vernederende behandelingen in de zin van artikel 3 van het EVRM en van artikel 4 van het Handvest. Verzoeker maakt zodoende niet op overtuigende wijze aannemelijk dat hij bij terugkeer naar Griekenland, wegens de onverschilligheid van de Griekse autoriteiten en buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, zal terechtkomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid. Evenmin maakt hij aannemelijk dat er *in casu* sprake is van buitengewone omstandigheden die specifiek hemzelf betreffen en die ertoe kunnen leiden dat hij bij terugzending naar de lidstaat die hem reeds internationale bescherming heeft toegekend, wegens zijn bijzondere kwetsbaarheid wordt blootgesteld aan een risico op een behandeling die strijdig is met artikel 4 van het Handvest. In tegenstelling tot wat verzoeker meent, worden er geen voldoende concrete, individuele elementen voorgelegd die van aard zijn om het vermoeden te weerleggen dat hij zich kan beroepen op zijn beschermingsstatus in Griekenland en de rechten die daaruit voortvloeien op een zodanige manier dat hij niet terechtkomt in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie.

Gelet op de vaststellingen die in de bestreden beslissing worden gedaan en in acht genomen wat voorafgaat, heeft verzoeker aldus niet *in concreto* aannemelijk gemaakt dat hij zich niet langer zou kunnen beroepen op de bescherming die hem reeds werd toegekend in Griekenland en de rechten die daaruit voortvloeien op een zodanige manier dat hij niet terechtkomt in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie.

Alles samengenomen is de Raad van oordeel dat verzoeker geen elementen heeft aangebracht waaruit blijkt dat van hem niet redelijkerwijs zou kunnen worden verwacht dat hij zich beroept op de beschermingsstatus die hem in Griekenland reeds werd toegekend en de rechten die daaruit voortvloeien.

Het vermoeden dat verzoekers grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland zullen worden geëerbiedigd, wordt niet weerlegd. Er worden geen feiten of elementen aangetoond die de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet op de individuele situatie van verzoeker in de weg staan. Zijn beschermingsverzoek dient bijgevolg op basis van deze rechtsgrond niet-ontvankelijk te worden verklaard.

Een schending van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet blijkt niet.

Aangezien verzoeker internationale bescherming geniet in Griekenland, is er in België geen behoefte aan internationale bescherming. De beoordeling of de verzoeker een gegronde vrees heeft voor vervolging of een reëel risico loopt op ernstige schade in zijn land van herkomst, dient slechts te worden gemaakt indien het vermoeden, dat de aan verzoeker toegekende bescherming in Griekenland effectief is, wordt ontkracht. Verzoeker is op dit punt in gebreke gebleven. In deze omstandigheden is verzoekers verwijzing in zijn aanvullende nota naar de algemene veiligheidssituatie in Gaza niet dienstig.

Bovenstaande vaststellingen volstaan om het beroep te verwerpen.

De Raad kan de bestreden beslissing slechts vernietigen om specifieke redenen zoals bepaald in artikel 39/2, § 1, 2° en 3°, van de Vreemdelingenwet, redenen die *in casu* niet worden aangetoond, zoals blijkt uit wat voorafgaat.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijf januari tweeduizend zesentwintig door:

C. DIGNEF,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

C. DIGNEF